

Թիւնը ամէն մէկ վէրքին վրայ զատ զատ ընել :

Պիծակը և իշամեղուն իրենց խայթոցը մսին մէջ չեն թողուր . անոր համար մէկ պիծակ մը կրնայ այլայլ տեղ խածնել . բայց նոյնպէս ընելու է դեղը , թէպէտ և շատ օգուտ մը ըրլար . ու ժամէ մը ետքը պէտք է քիչ մը պատրոյկ (թիֆթիկ) աղջուրի մէջ հինգ վայրկեանը մէյմը թաթխելու խայթուածին վրայ դնել : Ուէ որ երկար քշէ ցաւը , ու խայթուած տեղերը սաստիկ ուռին , պէտք է խիւս (լափա) շինել հացի միջուկով ու կաթով , կամ եփած հազարով (մարուլով) , կամ մածունով , ու վրան դնելոր տաքութիւնը և ցաւը կառնեն ու կըզովացընեն :

Ուէ որ մէկը անանկ տեղ մը գըտնուի՝ որ չկարենայ մէկէն աս դարմաններս ընել , կրնայ ո՞ր և իցէ համեմներու կամ անուշահոտ բոյսերու ջրովը շփել խայթուած տեղերը , ինչպէս են ծոթրին , կաքաւախոտ (քերլիք օթու) , անանուխ (նանէ) , բալասան , լաւանտայ , ոոզմարին (պիպէրինէ) , և այլն : Ուէ որ աս բոյսերը չոր ըլլան , պէտք է քիչ մը թրծել ու անանկ շփել վէրքը :

Բայց թէ որ խայթուածները շատ ըլլան ու տղոց մարմնոյն վրայ , որ կազմուածքնին տկար ու փափուկ ըլլալով՝ շատ կրնեղին , պէտք չէ անհոգ կենալ բժիշկ կանցելու , չէ նէ կրնայ ետքը գէշի երթալ :

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ ՏԵՂՎԱԿՈՒԹԻՒՆ

ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ

Դ'ԷՆՈՎԱՋԻ:

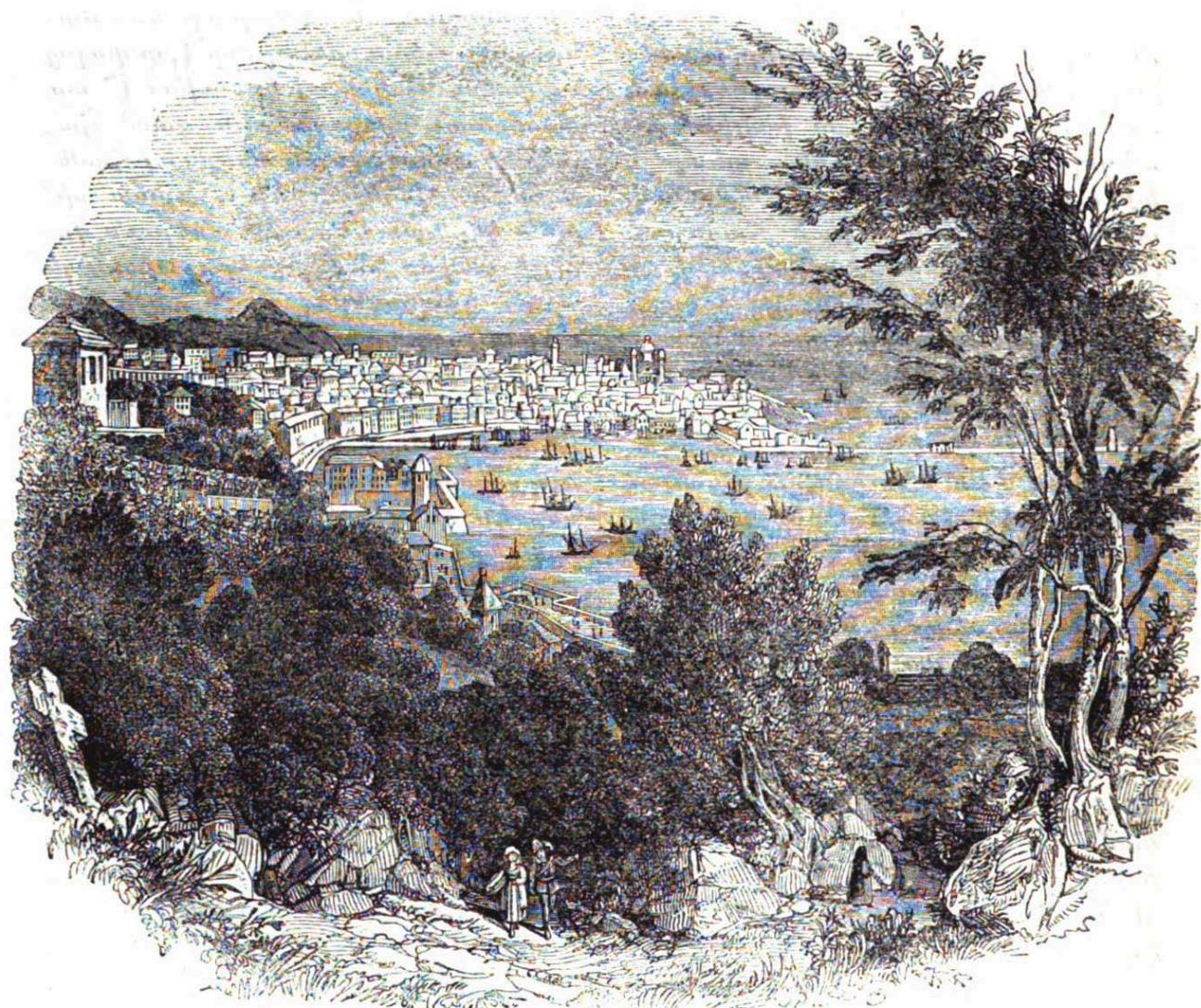
ՈՒԿ եւրոպացի ազգ մը չկայ որ Վրիստոսի 1200 թուականէն ետեայնչափ մեծ անուն ունեցած ըլլայ արեւելք՝ իր խելքին , ումին , վաճառականութեանը ու ամուր շինուածքներուն համար , ինչպէս Ճենովացիք , որ տաճկերէն ճինչչի կըսուին : Հոս

դրածնիս իրենց մայրաքաղաքին՝ այսինքն Շենովային պատկերն է : Ի պիկայ աշխարհիս հին ու երեւելի քաղաքներէն մէկն է , ու հիմա 80,000 բնակիչ ունի : Դիրքը ծովեզերեայ ու շատ գեղեցիկ ըլլալուն համար՝ Դատալացիք հոյակապ (սուֆէտա) ածականը տուեր են անոր : Փողոցները բոլոր քարայատակ ու մաքուր են , մանաւանդ գլխաւորները , որ Արք փողոց ու փողոց Պալակեայ կըսուին : Ը ատ փառաւոր պալատներէն զատ՝ հասարակ ժողովրդեան տներն ալ համեմատ ու վայելուչ են : Խիստ սիրուն կերեւան հեւուէն տներուն վըրայի բարձր Ճեմելիքները . վասն զի շատը ծաղկըներով ու նարնջի ծառերով զարդարուած են : ՈՒեծագործ ու խիստ հարուստ են եկեղեցիները , մանաւանդ սուրբ Աւրենափոս անունով մայր եկեղեցին՝ գոթացի Ճարտարապետութեամբ շինած , և ներսէն ու գրսէն գոյնզգոյն քարերով զարդարուած : Յիշատակելու արժանի են նաև հիւանդանոյներն ու աղքատանոյները , որոնցմէ մէկը մեծաշէն ու գեղեցիկ է , ու մէջը 1500 աղքատ կայ ամէն հասակէ՝ որ զանազան արուեստներու հետկըլլան իրենց հացը գտնելու համար : Ը ատ անուանի է մեծ քարաշէն կամուրջը որ երկու լեռները կըմիացընէ իրարու . դարձեալ զինարանը և ուրիշ հասարակաց շինքերը : Ը ատ երեւելի դորձարաններ ալ ունի Շենովան՝ կերպասի , դիակակի , ու խիստ ծաղկած է անտեղի ոսկեգործութեան ու ծաղիկ շինելու արհեստը :

Շենովացիք իրենց հնութեամբը խիստ երեւելի են : Վրիստոսի շատ տարի աււած կարքեղոնացիք վաճառականութե մէջ ասոնց թշնամի ըլլալով՝ այրեցին Շենովա քաղաքը իրենց հնութեան յիշատակարաններուն հետ մէկտեղ . բայց Ճենովացիք հումայեցոց պաշտապանութեան տակը մանելով նորէն շինեցին քաղաքնին : Ութերորդ դարուն Ճենովացիք

գաղղիացւոց տակն ընկան երկու հարիւր տարիի չափ . իսկ իններորդ դարուն վերջերը գլուխ քաշելով հասարակապետութիւն մը եղան ու հիւպատոսներ դրին իրենց : Այս անուանի հասարակապետութեան երկիրը (որ հիմա 600,000 բնակիչ ունի , ու Շե-

նովայի գքսութիւն կըսուի) Այսուայի, Փիէմոնթէի , լ ոմարտիայի ու Ծառագանայի մէջտեղը . կիյնայ : Շենովացիք իրենց հասարակապետութեան ատենը քանի գնացին մեծան ուժովցան ու շատ տեղերու տիրեցին : Աիծերկրական ծովուն գրեթէ

Շենով :

բոլոր կղզիները առին , ու երկար ատեն Այրտենիա կղզին համար սաստիկ պատերազմներ ըրին բիզացոց հետ : Այսերնին վարձքով խաչակրաց տուին , ու իրենք ալ անոնց հետ պատերազմներու մէջ մտնալով արևելք զանազան տեղերու տիրեցին : Այս միջոցիս , այսինքն 1288ին , մեր բարեյիշատակ քաջ [թագաւորը] Եւոն Գ ,

մասնաւոր ազատութիւններ տուածէ գրով ան ձենովացի վաճառականներուն որ Աթլիկիային աւահանգիստները կուգային : Այս պարգեագրին հայերէն բնագիրը ինչուան հիմա պահուածէ ի Ծառւրինի թագաւորական զբանաւունը , ու այսպէս կըսկըսի . “Յանուն Հօր , և այլն . Այս մեր թագաւորական բարձր հրամանք է , և

„ Հաստատութեն սիդեղ (կնիք), լ և ո. „ նի ճշմարիտ ծառայի լ ստուծոյ և „ նորին շնորհաւք և ողորմութեամբ „ թագաւորի ամենայն հայոց, զոր „ պարգևեցաք աստուածահաստատ „ գումանին (այսինքն քօմմանէ, հա „ սարակութեն) Ճնուվիզացն, ’ի խըն „ գրոյ պատուելի և իմաստուն իշխա „ նին, մեծապատուեալ վիդայրին „ (Աբովիս, փոխանորդ) Ճնուվիզացն „ գումանին՝ ծովու այս գեհիս, և մեր „ թագաւորութենս կատարել և հա „ ւատարիմ սիրելըն, սիր Պիենեթ „ (Օ աքարեին՝, և այլն :

Լ յապէս օրէ օր տարածուելով Ճե „ նովացիք՝ ձեռք ձգեցին նաև Աւ ծո „ վունվրայեղածնաւահանգիստներէն շատը . հասան ինչուան Խրիմ, Վիքի „ քաղաքը և ուրիշ տեղուանքը ամըր „ ցուցին ու զարդարեցին . առին նաև Պիյօղուն ու լ ալաթիան, ուր երեւե „ լի է իրենցմէ մնացած Գալաթա գու „ լէսի ըսուած աշտարակը . նոյնպէս ու „ րիշ իրենց շինած երեւելի շէնքերը ին „ չուան հիմա կեցած են, ու արեւեցոց մեծ համարմունքը կըպահեն աս ազ „ գին վրայ : Ա իայն թէ քիչ մը տաք „ գլուխ ազգ ըլլալով, որչափ գրսէն քա „ ջութք անունին կըմեծցընէին, նոյն „ չափ ներսէն հայրենեաց մէջ իրարու „ միս կուտէին իշխանութեան համար . ինչպէս էին հին ատենը հռոմայե „ ցիք որ դրսի թշնամեաց դէմմէկ սիրտ „ մէկ հոգի ըլլալով՝ պարապ միջոց գըտ „ նելուն պէս խռովութեամբ տակնու „ վրայ կըլլային : Ա ստի շարունակ կա „ ռավարութիւննին փոփոխելով երկար „ ատեն իրար քշել, թալլել, սպաննել, տակնուվրայ ըլլալէն վերջը, հասա „ րակ ժողովուրդը զօրացաւ ազնուա „ կանաց դէմ, ու տէրութիւնը դըք „ սութիւն փոխուեցաւ, վենետիկցոց պէս առծ կամ դուքս անունով մէկը

1 Աս պարգևագրին օրինակը ազգասէր և ու „ սումասէր ազնիւ պարոն Աստուածատուր Փա „ փագեանը թուրքնէն առնելով տպել տուառ հու „ պէնետիկ 1830ին՝ սակաւաթիւ :

հասարակապետութեան գլուխ դնե „ լով . ան ատեն քիչ մը հանգիստ ե „ զաւ հասարակապետութիւնն ու շատ „ զօրացաւ վենետիկցոց վրայ, որոնց հետ սաստիկ թշնամի էին միշտ, ինչ „ պէս հին ատենը հռոմայեցիք ու „ կարքեղոնացիք : Ի այց վենետիկցոց յաղթելէն ետքն ալ իրենք ներքին խռովութենէ զդադրեցան, այլ ա „ զատութիւննին մատնեցին գաղղիա „ ցոց ձեռքը, ու դարձեալ միշտ ազա „ տութեան հոգւով անհանգիստ՝ եր „ բեմն կըհնազանդէին գաղղիացւոց, երբեմն դլուխ կըքաշէին . ինչուան Ա նդրէաս Տօրիա Ճենովացի քաջ զօ „ րավարը ազատեց իր հասարակապե „ տութիւր գաղղիացւոց ձեռքէն, ու նոր կարգեր՝ օրէնքներ գնելով վերցուց ներքին խռովութեն պատճառները, և ըսուեցաւ հայր հայրենեաց : Ա ն „ կէ վերջը Ճենովացիք շատ անգամ քաջութեամբ դէմ դրին Ա ավսյայի դքսին . բայց Ա ուդովիկոս ԺԴին զօ „ րութեանը չիկրնալով դէմ դնելնեղը ընկան խոնարհեցան ու իրենց դուքսը խրկեցին որ զիրենք արդարացընէ : Ա ուդովիկոս ԺԴին ատենը Ճենովա „ ցիք երկայն պատերազմներէ վերջը չիկրնալով նուածել Վ որսիքայի բնա „ կինները որ ապստամբեր էին, գաղ „ ղիացւոց տուին ան կղզին : Իսկ ետ „ քը երբոր հանգարտութեամբ սկսան վաճառականութեան ետեկ ըլլալ, ու Գաղղիայի խռովութեան ատենը գաշնադրութիւն ընելով գաղղիա „ ցւոց հետ՝ կարծէին թէ Ա րոպայի շր „ փոթութեն ատենը իրենք իրենց վա „ ճառականութեամբը հանգիստ պի „ տի մնան, բոլորովին ազատութիւն „ ին ալ կորսընցուցին . վասն զի գաղ „ ղիացիք ծանր տուրքերով զիրենք աղ „ քատցընելէն վերջը, բոլորովին նուա „ ճեցին զանոնք : Ա ափոլէոն Պ ոնափառ „ թէին իյնալէն ետքը, Ճ ենովան Ա ար „ տենիայի թագաւորին ձեռքը ընկաւ „ Ա եննայի թագաւորաց ժողովոյն որո „ շելովը, ու վերցուեցաւ աս անուա „ նի հասարակապետութիւնը :

Դ'ենովա քաղաքէն քիչ մը հեռու Ա'ալթետօ կամ Ա'ոնթէ սանօ ըստւած գեղը երևելի էր ատենով Հայոց վանքը ու եկեղեցին . վասն զի 1300ին ատենը երբոր Ա'էլիք Ա'շրաֆ եդիպտացւոց սուլդանը տակնուվը բայ կընէր Լիլիկիան , Ա'եաւ լեռնէն ցրուած կրօնաւորներէն երկուքը **Դ'**ենովա կանցնին , ու իրենց բարի վար քովը ամէնուն սիրելի ու պատկառելի կըլան . ետքը Ճենովացի բարեպաշտ վաճառականի մը ծախքովը Ա'ոնթէ սանօ գեղը վանք մը կըշնեն , իրենց եկեղեցւոյն անունն ալ սուրբ Բ'արթուղիմէոս կրդնեն : Լամաց կամաց Ճենովացիներէն շատ բարեպաշտ անձինք կերթան կրօնաւոր կըլան հոն , ու քիչ ատենէն այնչափ կըմեծնայ անմիաբանութիւնն որ Ա'տալիայի զանազան քաղաքներուն մէջ ալ կըսկսին վանքեր ունենալ . ու անուննին միշտ Հայ ըսուեր է , թէպէտ և ազգաւ իտալացի էին : Բ'այց իրեքհարիւր տարիէն ետքը աս կրօնաւորները քիշնալով , եօթնետամներորդ դարուն մէջ իրենց կրօնն ալ վեցցուեր է :

ԲԱՐՈՅԱԿԱՆ ԱՌԱՋՆԵՐ

Ա'յին բանէ խելք սորվողը՝ ամէնէն իմաստուն կըլայ :

Ուրիշն վարքը մեր Հայլին պիտի ըլլայ . անոր աղէկութենէն մեր պակ սութիւնը պիտի շտկենք , գէշութենէն պիտի զգուշանանք : Ա'ր և իցէ պակասութիւն աւելի լաւ կըտեսնենք ուրիշի վրայ՝ քան թէ մեր վրայ :

Հ ատ բան կայ որ ինչուան չսորվիս՝ չես կրնար լնել . շատ բան ալ կայ որ ինչուան չընես՝ չես սորվիր :

Ուաղէս փիլիսոփային հարցուցին ,

թէ ո՞ր բանն է որ աշխրթիս վրայ ամէն մարդ ունի . պատասխան տուաւթէ Հոյսն է . վասն զի ասիկայ նաև անոնք ունին որ ամենելին բան մը չունին :

Ա աւ է իմաստունէն յանդիմանութիւն լսել , քան թէ յիմարէն գովասնք :

Խրատելն ալ՝ խրատուիլն ալ Ճշմարիտ բարեկամութեան նշան է . միայն թէ խրատողը համարձակ պիտի ըլլայ , խրատուղն ալ յօժարամիտ :

Վեղացին մէկը գետէն անցնիլ ուզելով՝ կըսպասէր որ բոլոր գետը անցնի երթայ ցամքի՝ որ կարենայ ինքը հանգիստ անցնիլ . նոյնպէս կընէ՝ ով որ մէկ գործ մը չըսկսիր ինչուան որ բոլոր դժուարութիւնները չլերնան :

Ա'կսիլը՝ գործքին կէսն է :

Ա'յի որ իմաստուն ըլլաս , բայց տգէտ երևնալ սորվիս . շատ փորձանքներու մէջ կիյնաս՝ թէ որ իմաստուն երևնալ ուզես , ու իրօք տգէտ ըլլաս :

Ամաստունին մէկը կըսէ եղեր թէ Բ'ալոր աշխարհքս մեծ ու զուար , Ճալի գիլք մըն է խելք ունեցողին Համար . իսկ անխելքը կարդալ ըստ գիտցող մարդու կընմանի . գրքին աղուրութիւնը Բ'նչ օգուտ ունի անոր , :

Ա'էկը որչափ ալ գիտուն կարծուի՝ տգէտ է , երբոր ուրիշները բոլորովին տգիտի տեղ կըդնէ : Ա'տենով այսպիսի գիտուն մը կըսէ դիմացինին . Ի'ուն որ ամենելին տգէտ ես՝ Բ'նչ կըվճարէիր թէ որ իմ գիտցածներս սորվէիր , : Պատասխան կուտայ ան տգէտ կարծուած խելացին . Պիտնաս , պարոն , որ երակներուս մէջի արեանը կէսը կըվճարէի՝ հըրամանքիդ չգիտցած բաները բոլոր գիտնալու համար , :